

Arrest

nr. 287 629 van 17 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: dhr X en mevr.
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige dochter, X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 december 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat K. STOROJENKO en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit en je bent afkomstig uit Tbilisi. Je hebt op 4 mei 2019 land van herkomst verlaten in het gezelschap van je ouders, J., E. (...) (O.V. (...)) en V., A. (...) (O.V. (...)).

Op 4 december 2020 hebben je ouders een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 23 september 2021 een beslissing van verzoek kennelijk ongegrond genomen. Op 4 mei 2022 werd het beroep van je ouders tegen deze beslissing door

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 5 juli 2022 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat je, voor je Georgië verliet, gezien hebt hoe een gewapende man je ouders bedreigde. Verder wil je liever in België wonen dan in Georgië en je gaat hier ook bij een psycholoog.

Bovendien diende je ter staving van je verzoek de volgende documenten in: de eerste pagina van je paspoort, je geboorteakte en de vertaling ervan, twee documenten van je school, en drie attesten van je psycholoog.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent immers nog minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd je gehoord door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare personen en die opgeleid is om minderjarigen op een verantwoorde manier te horen. Bovendien werd je gehoord in de aanwezigheid van je advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te maken en documenten neer te leggen.

Uit de attesten van je psycholoog blijkt verder dat jij (en je ouders) sedert april 2021 therapie volgen. De psycholoog stelt vast dat je gevolgen ondervindt van post-traumatische stress ("séquelles posttraumatiques"): angsten, isolement, schrik om naar school te gaan en angst om te slapen. Sedert je behandeling zou je positieve resultaten boeken en het zou aangewezen zijn dat je bij de psycholoog blijft gaan om verder voortuitgang te kunnen maken. Uit deze attesten blijkt niet dat je cognitief vermogen aangetast zou zijn en dat je niet gehoord kan worden. Verder werd je zoals hierboven uiteengezet gehoord door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare personen, en werd uitzonderlijk toegestaan dat je moeder bij je gehoor aanwezig zou zijn om je op je gemak te stellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kant voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit je verklaringen op het CGVS dat je verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 4 december 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is: je stelt immers een man gezien te hebben die je ouders bedreigde. Verder ben je niet op de hoogte van welke problemen je ouders precies hadden (CGVS p. 5). Verder haal je persoonlijk aan dat je het leuker vindt in België dan in Georgië omdat het hier goed met jullie gaat en omdat jullie eten krijgen. Dat zijn echter geen feiten die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

Met betrekking tot je psychologische opvolging moet nog het volgende worden opgemerkt. In het summiere attest van je psycholoog staan de data vermeld van je afspraken en er kan uit afgeleid worden dat je consequent in behandeling bent sedert april 2021. Verder bevatten de attesten echter geen duidelijke, actuele diagnose, enkel dat je gevolgen van post-traumatische stress vertoont (namelijk angsten, schrik om naar school te gaan en isolement). Waar begrip kan worden opgebracht voor de psychologische moeilijkheden waarmee je kampt, moet echter worden opgemerkt dat het feit dat je in therapie bent en dat deze best kan voortgezet worden, ook geen feiten zijn die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen. Immers blijkt uit niets dat je in Georgië geen therapie zou kunnen krijgen. Hoewel het attest geenszins melding maakt van de oorzaak van je psychologische problemen, kan terzijde ook worden opgemerkt dat dergelijke psychologische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn psychologische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan.

De attesten van je school liggen in dezelfde lijn als die van je psycholoog: ze attesteren dat je gevoelig bent en enorme vooruitgang maakt op school, en dat je ouders erg betrokken zijn. Dat zijn echter geen feiten die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

De opmerking van je advocaat tenslotte, dat je in Georgië een grote achterstand zal hebben op school omdat je de taal niet spreekt en dat je mogelijk gepest zal worden – mogelijk door Georgiërs met pro-

Russische en antiwesterse gevoelens – verantwoordt evenmin een apart verzoek in jouw hoofd. Het feit dat je bij een terugkeer naar Georgië de taal zal moeten leren vormt geen vervolging in de zin van de conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, net als de – overigens puur hypothetische – mogelijkheid dat je zou kunnen worden gepest.

Je paspoort en geboorteakte bevatten enkel identiteitsgegevens die niet ter discussie staan, maar die geen ander licht werpen op bovenstaande.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster puurt een enig middel uit de schending van

“- artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/1, §4 57/6, §3, 6° en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

- artikel 22bis GW ;

- De rechten van het kind – zie het art. 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie ;

- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoekster betoogt:

“Anders dan het CGVS stelt in de beslissing brengt de minderjarige verzoeker weldegelijk eigen elementen aan die niet dezelfde zijn als de elementen in het verzoek van zijn ouders.”

Vervolgens wijst verzoekster op hetgeen er bepaald wordt in de artikelen 57/1, eerste lid en 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en stelt zij dat deze bepalingen door verweerder worden geschonden. “Uit de bestreden beslissing blijkt dat het een CGVS een beslissing neemt over de gegrondheid zonder de aanvraag eerst ontvankelijk te verklaren.”

Verzoekster voert verder aan:

“De minderjarige verzoekster verklaarde dat zij opgevolgd wordt door een psychiater en een psycholoog. Uit de voorgelegde attesten blijkt het volgende.

Uit het attest van 19.07.2021 blijkt het volgende:

(...)

Uit het attest van 27.06.2022 blijkt het volgende:

(...)

Uit een attest van 6.11.2022 van dezelfde psychologe M.-J. C. (...) blijkt het volgende:

(...)

Uit de psychologische attesten blijkt dat de minderjarige verzoekster kampt met ernstige symptomen van PTSS ten gevolge van geweld dat zij heeft meegemaakt in Georgië. De diagnose is duidelijk en concreet. Deze diagnose is bovendien vastgesteld na talloze sessies.

Het CGVS gaat in de bestreden beslissing over tot een beoordeling ten gronde van dit afzonderlijk element. Er wordt immers gesteld dat de diagnose niet duidelijk zou zijn maar de minderjarige verzoekster zou lijden aan posttraumatische stress met symptomen zoals angsten, schrik om naar school te gaan en isolement. Er wordt nog gesteld dat uit niks zou blijken dat de minderjarige verzoekster geen therapie zou kunnen volgen in Georgië en dat een arts of psycholoog.

Uit de beslissing blijkt duidelijk dat een afzonderlijk element ten gronde wordt beoordeeld zonder dat het verzoek ontvankelijk wordt verklaard.

Het artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15.12.1980 bepaalt er afzonderlijke feiten moeten zijn die een onderzoek rechtvaardigen. Indien dit het geval is moet het CGVS een ontvankelijkheidsbeslissing nemen. Vervolgens moet er een onderzoek gevoerd worden naar deze afzonderlijke elementen.

Het feit dat een verzoek van een minderjarige ontvankelijk wordt verklaard betekend nog niet dat deze ipso facto in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming.

Het CGVS motiveert in de bestreden beslissing waarom dat het volgen van therapie en de diagnose van de minderjarige verzoekster, die niet concreet zou zijn, niet kunnen lijden tot een beschermingsstatus. Het CGVS voert een onderzoek ten gronde in de fase van de ontvankelijkheid."

Verzoekster vervolgt:

"Dit blijkt nog meer uit de motivering met betrekking tot de elementen aangehaald door de advocaat van de minderjarige verzoekster.

De advocaat van de minderjarige verzoekster wierp op dat zij omwille van het feit dat zij amper Georgische kent een grote achterstand zal hebben op school. De minderjarige verzoekster zal hierdoor uitgesloten worden op school en het voorwerp zijn van pesterijen vanwege haar medeleerlingen.

Het CGVS stelt in deze beslissing dat dit element geen vervolging zou uitmaken in de zin van de Conventie van Geneve of ernstige schade in het kader van de subsidiaire bescherming.

Het CGVS maakt een overduidelijk beoordeling ten gronde van afzonderlijke elementen die ingeroepen worden enkel in hoofde van minderjarige verzoekster.

Uit de feiten van het dossier blijkt dat de minderjarige verzoekster zeer slecht Georgisch spreekt. Ze spreekt op heden vooral Frans en soms Russisch met haar ouders. Zelfs als de ouders Georgisch spreken, antwoordt M. (...) steeds in het Frans.

Het verhoor bij het CGVS werd afgenomen in het Frans en zonder tolk.

Zij heeft Georgisch verlaten voordat ze schoolplichtig was. Ze is bijgevolg nooit naar school geweest in Georgië en is niet aangepast aan het Georgisch schoolsysteem.

Het hoeft geen betoog dat het Georgische lettertekens geen enkele gelijkenis vertonen met het alfabet dat in België wordt gebruikt.

Zij kan geen Georgisch lezen of schrijven.

Haar recht op onderwijs zal bij terugkeer tot in de kern worden uitgehold.

Daarnaast houdt het CGVS geen rekening met het feit dat een discriminatoire behandeling weldegelijk een daad van vervolging kan uitmaken in de zin van de Conventie van Geneve of kan vallen onder de subsidiaire bescherming.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht en de overige artikelen opgesomd in het middel door een beoordeling te gronde te maken van de afzonderlijke elementen eigen aan het dossier van de minderjarige verzoekster.

De bestreden beslissing moet hierdoor minstens vernietigd worden."

Verzoekster wijst voorts op het hoger belang van het kind. In dit kader doet zij gelden:

"Hoewel de verzoeker minderjarig is, wordt er geen rekening gehouden met hoger belang van het kind.

De minderjarige verzoeker verwijst naar het artikel 57/1, § 4 Vreemdelingenwet:

(...)

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

(...)

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

(...)

Volgens de General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 May 2013, CRC /C/GC/14 dient er een best interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

(...)

Uit de bestreden beslissing blijkt alleen dat er speciale steunmaatregelen voorzien werden zoals het horen door een protection officer die gespecialiseerd is in het hoger van minderjarige kinderen en dat de advocaat aanwezig was op het verhoor.

Er wordt bijgevolg enkel rekening gehouden met het horen belang van het kind in het kader van de bijzondere procedurele noden. Dit is uiteraard de evidentie zelf.

In de beoordeling van de ontvankelijkheid van de door minderjarige opgeworpen elementen, wordt het hoger belang van het kind niet betrokken. Hoewel er aan het einde van de beslissing het CGVS de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wijst op het feit dat de minderjarige verzoekster onder toepassing valt van het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, laat het CGVS na hier zelf over te motiveren.

Zoals hierboven uiteengezet wordt de minderjarige verzoekster lange tijd opgevolgd door een psycholoog in het kader van PTSS omwille van geweld meegemaakt in het land van herkomst. Zij kampt met ernstige symptomen. Het is uiteraard in haar belang dat deze behandeling wordt verdergezet.

Uit de feiten van het dossier blijkt dat de minderjarige verzoekster zeer slecht Georgisch spreekt. Ze spreekt op heden vooral Frans en soms Russisch met haar ouders. Zelfs als de ouders Georgisch spreken, antwoordt M. (...) steeds in het Frans.

Het verhoor bij het CGVS werd afgenomen in het Frans en zonder tolk.

Zij heeft Georgisch verlaten voordat ze schoolplichtig was. Ze is bijgevolg nooit naar school geweest in Georgië en is niet aangepast aan het Georgisch schoolsysteem.

Het hoeft geen betoog dat het Georgische lettertekens geen enkele gelijkenis vertonen met het alfabet dat in België wordt gebruikt.

Zij kan geen Georgisch lezen of schrijven.

Haar recht op onderwijs zal bij terugkeer tot in de kern worden uitgehold.

Daarnaast houdt het CGVS geen rekening met het feit dat een discriminatoire behandeling weldegelijk een daad van vervolging kan uitmaken in de zin van de Conventie van Geneve of kan vallen onder de subsidiaire bescherming.

Bovendien wordt het recht op onderwijs van de minderjarige verzoekster in geval van terugkeer tot in de kern uitgehold.

Het CGVS schendt de bepalingen opgenomen in het middel omdat de bestreden beslissing geen motivering bevat met betrekking tot het hoger belang van het kind."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren de verzoekers te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen."

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekster voert in het voorliggende verzoekschrift een betoog omtrent het hoger belang van het kind en wijst in dit kader onder meer op artikel 22bis van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoekster het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoeksters leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoekster bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag

van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht wordt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent immers nog minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd je gehoord door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare personen en die opgeleid is om minderjarigen op een verantwoorde manier te horen. Bovendien werd je gehoord in de aanwezigheid van je advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te maken en documenten neer te leggen.

Uit de attesten van je psycholoog blijkt verder dat jij (en je ouders) sedert april 2021 therapie volgen. De psycholoog stelt vast dat je gevolgen ondervindt van post-traumatische stress (“séquelles posttraumatiques”): angsten, isolement, schrik om naar school te gaan en angst om te slapen. Sedert je behandeling zou je positieve resultaten boeken en het zou aangewezen zijn dat je bij de psycholoog blijft gaan om verder voortuitgang te kunnen maken. Uit deze attesten blijkt niet dat je cognitief vermogen aangetast zou zijn en dat je niet gehoord kan worden. Verder werd je zoals hierboven uiteengezet gehoord door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare personen, en werd uitzonderlijk toegestaan dat je moeder bij je gehoor aanwezig zou zijn om je op je gemak te stellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kant voldoet aan je verplichtingen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoekster beperkt zich er in het onderhavige verzoekschrift immers toe eenvoudigweg te wijzen op de inhoud van de voormelde, reeds eerder door haar neergelegde psychologische attesten en op de inhoud van een ouder, volledig met de inhoud van deze attesten overeenstemmend attest van dezelfde psycholoog, M.-J.C., betwist daarbij niet dat haar psychische problemen niet in de weg stonden aan haar deelname aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud, erkent expliciet dat er betreffende haar minderjarigheid werd voorzien in de voormelde, speciale steunmaatregelen en geeft aan dat er met het hoger belang van het kind aldus werd rekening gehouden in het kader van de beoordeling inzake haar bijzondere procedurele noden. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekster niet concreet aantoont of hard maakt dat er ten aanzien van haar persoon bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. In tegenstelling met wat verzoekster meermaals tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, dient verder te worden vastgesteld dat uit de inhoud van de bestreden beslissing en de hierin opgenomen motieven hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat verweerder haar verzoek om internationale bescherming ten gronde zou hebben onderzocht. Integendeel blijkt uit de inhoud van de bestreden beslissing en de hierin opgenomen motieven duidelijk dat de bestreden beslissing, zoals ook verzoekster kennelijk heeft begrepen daar zij het elders in haar verzoekschrift zelf heeft over *“de beoordeling van de ontvankelijkheid van de door minderjarige opgeworpen elementen”*, geschraagd is op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd*

genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd: *“In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit je verklaringen op het CGVS dat je verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 4 december 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is: je stelt immers een man gezien te hebben die je ouders bedreigde. Verder ben je niet op de hoogte van welke problemen je ouders precies hadden (CGVS p. 5). Verder haal je persoonlijk aan dat je het leuker vindt in België dan in Georgië omdat het hier goed met jullie gaat en omdat jullie eten krijgen. Dat zijn echter geen feiten die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.”*

Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Met betrekking tot je psychologische opvolging moet nog het volgende worden opgemerkt. In het summiere attest van je psycholoog staan de data vermeld van je afspraken en er kan uit afgeleid worden dat je consequent in behandeling bent sedert april 2021. Verder bevatten de attesten echter geen duidelijke, actuele diagnose, enkel dat je gevolgen van post-traumatische stress vertoont (namelijk angsten, schrik om naar school te gaan en isolement). Waar begrip kan worden opgebracht voor de psychologische moeilijkheden waarmee je kampt, moet echter worden opgemerkt dat het feit dat je in therapie bent en dat deze best kan voortgezet worden, ook geen feiten zijn die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen. Immers blijkt uit niets dat je in Georgië geen therapie zou kunnen krijgen. Hoewel het attest geenszins melding maakt van de oorzaak van je psychologische problemen, kan terzijde ook worden opgemerkt dat dergelijke psychologische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn psychologische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan.

De attesten van je school liggen in dezelfde lijn als die van je psycholoog: ze attesteren dat je gevoelig bent en enorme vooruitgang maakt op school, en dat je ouders erg betrokken zijn. Dat zijn echter geen feiten die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg te wijzen op de inhoud van de reeds eerder door haar neergelegde psychologische attesten en op de inhoud van een ouder, volledig met de inhoud van deze attesten overeenstemmend attest van dezelfde psycholoog, M.-J.C., te benadrukken dat uit deze attesten blijkt dat zij reeds lang wordt opgevolgd door een psycholoog in het kader van PTSS omwille van het geweld dat zij verklaarde te hebben meegemaakt in haar land van herkomst en aan te geven dat het in haar belang is dat deze behandeling wordt verdergezet. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen inzake deze door haar aangevoerde psychische problemen en attesten en de door haar aangevoerde nood aan verdere opvolging en behandeling. Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd en treedt de Raad verweerder hierin bij.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“De opmerking van je advocaat tenslotte, dat je in Georgië een grote achterstand zal hebben op school omdat je de taal niet spreekt en dat je mogelijk gepest zal worden – mogelijk door Georgiërs met pro-Russische en antiwesterse gevoelens – verantwoordt evenmin een apart verzoek in jouw hoofde. Het feit dat je bij een terugkeer naar Georgië de taal zal moeten leren vormt geen vervolging in de zin van de conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, net als de – overigens puur hypothetische – mogelijkheid dat je zou kunnen worden gepest.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. In zoverre zij in het verzoekschrift andermaal voorhoudt *“dat zij amper Georgische kent”*, dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat zulks, gelet op het feit dat verzoekster in het onderhavige verzoekschrift zelf expliciet verzoekt om tijdens de terechtzitting en in het kader van huidige procedure te worden gehoord met de bijstand van een tolk Georgisch (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.2), bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Tevens haalt zij aan dat haar ouders tegen haar (soms) spreken in het Georgisch (*ibid.*, p.9). Gelet op het gegeven dat verzoekster aldus over minstens enige kennis beschikt van het Georgisch, toont verzoekster, die bovendien aangeeft ook het Russisch en het Frans machtig te zijn en aldus duidelijk over de nodige intellectuele capaciteiten en vaardigheden beschikt om andere talen aan te leren (*ibid.*, p.9), niet aan dat zij bij een terugkeer naar Georgië zou worden geconfronteerd met dermate ernstige aanpassingsproblemen als zij voorhoudt. Dient bovendien te worden opgemerkt dat, zo aangenomen zou

kunnen worden dat verzoekster bij een terugkeer naar Georgië mogelijks enkele aanpassingsproblemen en/of een lichte verstoring in haar onderwijs zou kennen en, en dit onder meer omdat zij het Georgische alfabet aldaar nog zou moeten aanleren, het loutere gegeven dat verzoekster, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden, *an sich* onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming. Verzoekster toont in dit kader *in concreto* daarenboven hoegenaamd niet aan en maakt op generlei wijze aannemelijk dat zij louter omwille van deze mogelijke, initiële aanpassingsmogelijkheden daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd en uitgesloten door haar medeleerlingen en/of zou worden gediscrimineerd; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat dit in een dusdanig ernstige mate zou zijn dat dit zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin toont verzoekster aan dat zij in dit geval haar rechten niet zou kunnen doen gelden in haar land van herkomst en dat zij aldaar verstoken zou riskeren te blijven van de hulp, ondersteuning en bescherming vanwege haar eigen, nationale autoriteiten. Nochtans kan worden aangenomen dat dergelijke hulp, ondersteuning en bescherming aldaar voorhanden is, aangezien Georgië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekster haalt voor het overige geen andere, al dan niet aan haar leeftijd als minderjarige verbonden, elementen aan die aan een terugkeer van verzoekster naar Georgië in de weg zouden staan.

De door verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.7. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT